

Газеце “Паходня” – 14 гадоў

Здаецца, гэта было не так даўно, а уж мінула 14 гадоў з дня выхада першага нумара газеты дэмакратычных арганізацый Бялыніцкага раёна “Паходня”. 1 верасня 1993 года, калі на Беларусі былі ўсё ўмовы для развіцця свабоднай прэсы, быў зроблены макет пешага нумара газеты, а 8 верасня, у Дзень перамогі ў славутай Аршанскай бітве, газета упершыню дайшла да свайго чытача. Першым рэдактарам і выдаўцом газеты быў выдатны беларускі пісьменнік, наш зямляк – бялынічанін Міхась Карпечанка, які ўклаў шмат сіл і талента ў станаўленне газеты. Першыя гады газета выхадзіла рэгулярна два разы на месяц, але затым для ўсёй незалежнай прэсы насталі цяжкія часы і газеце “Паходня” давялося прыпыніць выхад. Аднаўляеца выданне газеты 15 лютага 2000года, калі ў раёне пачынаецца працэс кансалідацыі грамадскіх арганізацый дэмакратычнай скіраванасці і пачынае сваю працу Бялыніцкі раённы інфармацыйны

цэнтр грамадскіх арганізацый. І зноў напачатку рэдактарам “Паходні” працуе Міхась Карпечанка, а затым яго на гэтай даволі “проблемнай” пасадзе змяняе Генадзь Лапо. Газету ўдаецца некаторы час выдаваць больш – менш рэгулярна, аднак праз некаторы час пасля прэзідэнцкіх выбараў 2001 года нумары сталі выходзіць ўсё радзей і радзей, пакуль з-за недахопу фінансавых сродкаў выдынне газеты зусім не спынілася. Міхась Карпечанка засцярожваеца на працы “Бялыніцкага краязнаўчага таварыства” і выданні газеты мясцовых краязнаўцаў “Бялыніцкая дауніна”, Генадзь Лапо прысвячае сябе мастацкай творчасці.

Зноў атрымалася адрадзіць выпуск “Паходні” ўжо мне, Барысу Вырвічу, у лістападзе 2005 года. Складанасцей было шмат, колькі нерваў парвалі нашы “любімая” кіраўнікі і “бдительные” супрацоўнікі міліцыі і КДБ... Паверце мне, хапіла ўсяго. Давялося нават прыпыніць выданне газеты на некалькі месяцаў з-за

недахопу фінансавых сродкаў (эта толькі “чэсныя” журналісты складна распавядаютъ, як купаюцца ў грашах “проклятые оппозіціонеры”). Аднак удалось выстаяць і працягнуць рэгулярны выпуск «Паходні», вось ужо палову года грамадска – палітычнае выданне выходзіць два разы на месяц. І што мяне вельмі радуе як рэдактара, дык гэта тое, што газета знайшла свайго чытача. Рэгулярна тэлефануюць знаёмыя і незнаёмыя людзі, каб падзяліцца сваімі меркаваннямі наоконт артыкулаў, у Бялынічах сустэречная даволі часта просяць новыя нумары газеты. Гэта сведчыць пра тое, што людзям нехапае аб'ектыўнай інфармацыі з незалежных кіраўніц, яны ўжо не вераць афіцыйнай прэсе, бо тое, пра што пішуць дзяржаўныя газеты, вельмі далёкае ад рэальнага жыцця. І таму «Паходня» будзе выходзіць і далей, як бы цяжка гэта не было калі-небудзь.

Барыс Вырвіч

Пракурор запатрабаваў вышэйшую меру пакарання

Наша газета працягвае ўважіцца за сачыць за судовымі працэсам, які праходзіць у Магілёўскім абласным судзе, па справе аб забойстве сям’і з шасці чалавек (у тым ліку два маленькіх дзяцей), што адбылося ў пачатку чэрвеня 2005 года ў вёсцы Вялікая Машчаніца Бялыніцкага раёна. Прэз некалькі дзён пасля гэтага жудаснага злачынства былі затрыманы падазраваныя ў яго здзяйсненні: пяць маладых людзей – жыхароў вёскі В. Машчаніца. Па іншых злачынных справах, здейсненых гэтай групоўкай (звалтаваннях, крадзяжках, бойках), на лаве падсудных знаходзяцца яшчэ два ўраджэнцы вёскі Вялікая Машчаніца.

Следства па гэтай жахлівой справе ішло паўтары гады, а ў снежні 2006 года пачаўся закрыты судовы працэс ў Магілёўскім абласным судзе, які зараз блізіцца да заканчэння. За гэты прамежак часу ў якасці сведкаў удзел у судовых паседжаннях прынялі амаль паўтары сотні жыхароў Машчаніцы. Тэма нялюдскага злачынства, магчымых яго выкананіцца, да гэтай пары прыцягвае пільную ўвагу насельніцтва раёна.

Як стала вядома рэдакцыі з дасведчаных кіраўніц, на паседжанні суда 5 верасня дзяржаўны абвінаваўца запатрабаваў для дваіх з падсудных, падазраваных у здзяйсненні забойства,

выключную меру пакарання – смяротную казнь, для траіх іншых абвінавачаных вышэйшую меру пакарання – пажыццёвае зняволенне. Акрамя таго, па іншым эпізодам злачыннай дзеянасці, усім падсудным пракурор прапанаваў тэрміны зняволення ад двух да дзесяці гадоў турмы.

Чакаеца, што свой канчатковы прысуд суд абвесціць пасля заключных слоў абвінавачаных дзесяці напачатку каstryчніка (па нашай інфармацыі 3 каstryчніка). Рэдакцыя абавязкова вернеца да разгляду тэмы гэтага жахлівага злачынства ў наступным нумары.

Уласная інфармацыя

Спікерство Коноплева на пределе?

Осенняя сессия нижней палаты белорусского парламента, которая начнется в октябре, по прогнозам экспертов «Завтра твоей страны», может стать последней для нынешнего спикера Владимира Коноплева.

Ходят упорные слухи, что в администрации президента достигло предела недовольство постоянным стремлением Коноплева лоббировать одни коммерческие структуры и давить именем президента, с которым он близко знаком, другие. В лучшем случае всемогущему спикеру пророчат простое депутатство, в худшем — возвращение домой, в Шклов.

Говорят, что Владимир Коноплев нажил себе немало врагов не только в правитель-

стве, но и в самой Администрации президента. Хотя его влияние после 2003 года несколько ослабло, Коноплев все же пока считается одним из главных «серых кардиналов» в белорусском руководстве и имеет там серьезные связи. Во всяком случае, не так давно ему не составило большого труда с помощью правоохранительных структур «закрыть» одного незадачливого автодилера.

Но, судя по всему, превышение должностных обязанностей спикера начало тяготить ближайшее окружение Лукашенко, поскольку Коноплев не любит признавать распределенные зоны ответственности. Эксперты «Завтра твоей страны» вспоминают ситуацию 2003 года,

когда на фоне дела «Евроопта» и его владельцев Сергея Литвина и Владимира Володько, многие также предсказывали закат карьеры старого друга президента. Но тогда Коноплев каким-то образом сумел все-таки остаться на плаву, возглавив в ноябре 2004 года Палату Представителей нового созыва. Сейчас, считают эксперты, другая ситуация. История четырехлетней давности, похоже, ничему не научила Коноплева. Да и сама власть для придания себе цивилизованного вида вынуждена избавляться от наиболее одиозных фигур в собственной среде.

Антон ГОРДЗЯЛКОВСКИЙ

«Завтра твоей страны»,

Дзень ведаў

Незаўважна праляцела лета і ў першы дзень восені шматлікім вучням розных навучальных установаў нашай краіны прыйшла пара сядцаў за парты і пачынаць «грызці граніт навукі». Усяго 1 верасня села за парты ў нашай роднай Беларусі каля 2,2 мільёнаў навучэнцаў школ, вучылішчаў, ВНУ і ССНУ. А калі падлічыць яшчэ родных і блізкіх гэтых навучэнцаў, дык наогул атрымаецца, што больш за палову насельніцтва Рэспублікі Беларусь святкавалі 1 верасня. Дзень ведаў.

Урачыстая лінейка адбылася ў гэты дзень і ў Машчаніцкай сярэдняй школе Бялыніцкага раёна. Святочна апранутыя школьнікі, іх бацькі, настаўнікі сабраліся на пляцы перад школай, каб адзначыць пачатак навучальнага года. Начальнік аддзела адукацыі Мікалай Іванавіч Пашкоўскі прадставіў педагогам і навучэнцам новага дырэктара школы, Андрэя Аляксандравіча Ганчука, расказаў аб поспехах у справе адукацыі ў нашым раёне і пажадаў поспехаў у новым навучальнym годзе. Наогул, выступ быў добры і цікавы,

толькі не зразумела, чаму ў школе з беларускай мовай навучання ён прагучаў па рускі, дарэчы як і выступы ўсіх астатніх педагогаў і школьнікаў. Я добра памятаю, якім рупліўцам беларушчыны быў шаноўны Мікалай Іванавіч у пачатку 90-х гадоў, калі ўзначальваў 1-ю школу г. п. Бялынічы. Гэта тым больш сумна, што ўрачыстая лінейка адбывалася напярэдадні Дня беларускай пісьменнасці і культуры, што адзначаўся 2 верасня па ўсёй нашай краіне, а цэнтр святочных мерапрыемстваў быў на тэрыторыі нашай вобласці ў Шклове. Дарэчы, у Шклове ў гэты дзень па прыкладзе губернатара Барыса Батуры ўсе выступоўцы рабілі выступы толькі на беларускай мове. У Машчаніцы ж па беларуску выступіў толькі прадстаўнік бацькоў Барыс Вырвіч, які ў сваёй прамове пажадаў вучням і настаўнікам святочнага настрою, добра газдоўя, выдатных ведаў (а настаўнікам яшчэ і важкіх заробкаў).

Пасля лінейкі ва ўсіх класах адбыўся ўрок, прысвечаны кла-

сікам беларускай літаратуры Янку Купалу і Якубу Коласу. Асабіста я прысутнічаў на уроці, які праводзілі з вучнямі малодшых класаў Наталля Аляксандраўна Жыгера і Галіна Віктараўна Самковіч. Ад працы гэтых настаўнікаў, іх найцікавейшага выкладання матэр'яла пра нашых песняроў (у гэтым годзе, дарэчы, адзначаецца 125 годдзе з дня іх нараджэння), засцяліся самыя прыемныя ўражанні.

Ну а напрыканцы крыху аб сумным. У гэтым годзе вучыца ў Машчаніцкай школе будзе толькі 88 вучняў, з іх у 11 класе – 6, у першым – 5. І гэта ў адным з буйнейшых аграгарадкоў Бялыніцкага раёна, у развіццё якога ўкладзена «мора» гроши. Дык пра якое прыярытэтнае развіццё вёскі можна гаварыць? Калі я ішоў вучыца ў першы клас Машчаніцкай школы 34 гады таму, на лінейцы 31 жніўня стаяла больш за 560 вучняў... На жаль, вёска працягвае старажэц і выміраць.

Іван Барысаў

Где работают дети высокопоставленных чиновников

Получить ответ на этот, казалось бы, совершенно безобидный вопрос оказалось совсем не просто. Информацию о своих детях многие официальные лица оберегают, наверное, даже более тщательно, чем государственные тайны и секреты...

Всегда рядом

В одном из своих интервью А.Лукашенко заметил, что привык, чтобы дети всегда были рядом с ним. Так оно и есть. Старший сын Александра Лукашенко Виктор работает у своего отца... помощником по национальной безопасности.

Виктор присутствует на всех важных правительственныех совещаниях, и операторы довольно часто фиксируют камеру на его лице. Виктор Александрovich иногда выходит в свет вместе со своей супругой — они появляются на некоторых посольских приемах. Однако с журналистами Виктор и Лилия не общаются: пишущую и снимающую братию не подпускают к ним сотрудники Службы безопасности президента.

На одной из последних пресс-конференций А.Лукашенко сказал, что не намерен делать старшего сына своим преемником.

“В ближайшем обозримом будущем президентом Беларуси будет Александр Лукашенко, — заявил Александр Григорьевич. — Я Вам клянусь судьбами моих же детей, о которых вы говорите, что мы никогда эту проблему дома не обсуждали. Если бы даже я подумал обсуждать, то я все равно Виктора... Вы же о Викторе говорите, то он слабее сегодня и завтра еще будет слабее ныне действующего президента. Так зачем же слабейшего поддерживать и выдви-

гать? Ну а если уже говорить о преемнике, то самого маленько-го буду готовить в преемники. Уникальный человек! Поэтому подождите. Может, мы не дождемся, но другие поколения белорусов дождутся. Вот я Вам сказал абсолютно честно...”

Никаких других подробностей об этом “самом маленьком” и “уникальном человеке” Александр Григорьевич сообщать не стал.

Виктор и Дмитрий Лукашенко закончили факультет международных отношений БГУ, служили в погранвойсках. Несколько лет Виктор работал в Министерстве иностранных дел, затем возглавлял отдел внешнеэкономических связей НИИ средств автоматизации “Агат”.

Дмитрий Лукашенко сегодня возглавляет центральный совет республиканского государственно-общественного объединения “Президентский спортивный клуб”. Как написано на сайте данной организации, “предметом и целями деятельности президентского спортивного клуба является популяризация здорового образа жизни, создание необходимых условий для развития физической культуры, активного занятия спортом и организации физически активного отдыха”.

Любопытно, что Виктору Лукашенко приходится командовать генералами, а в определенном подчинении у Дмитрия Александровича — председатель Мингорисполкома Михаил Павлов, председатель БФСО “Динамо” Юрий Бородич, бизнесмен Юрий Чиж, гимнастка Марина Лобач (они входят в центральный совет клуба).

Какую зарплату получают сыновья Лукашенко — неизвестно.

Сын Шеймана уехал в Москву?

В чиновничих кругах говорят, что сын госсекретаря Совета безопасности Виктора Шеймана — Сергей — до недавнего времени работал “под крылом” бывшего председателя Миноблисполкома Николая Домашкевича. Однако незадолго до того, как стало известно об уходе Домашкевича, Сергей Шейман ушел из облисполкома.

Бывшие коллеги Шеймана-младшего поговаривают о том, что якобы отец перевел его на какую-то другую работу. Ходят разговоры и о том, что сейчас Сергей Викторович вроде бы находится в Москве.

Дочка Виктора Шеймана в этом году закончила школу. Ольга Викторовна мечтала стать психологом. По нашей информации, в этом году она поступила в один из столичных вузов.

**Марина КОКТЫШ,
«Народная воля»**

(працяг у наступным
нумары)

Аб’ява

Да увагі бялынічан, якія маюць патрэбу ў юрыдычнай дапамозе ці кансультатыі.

Адрес грамадскай прыёмнай Рэспубліканскага ГА “Белпрускі Хельсінскі Камітэт” і ГА “Магілёўскі Праваабарончы Цэнтр”:

Магілёў 212001, завулак Крупскай, 5.

Тэлефон: 8-0296-316610

Электронны адрес:
kravshenkomp@mail.ru

Сайт www.mrc.tu1.ru у
інтэрнэце:

Гісторыя раёна. Верасень

- 1270. Узнікненне ў Навагрудку герба “Пагоня”.
- 1514, 8 верасня. Аршанская бітва.
- 1616. Упершыню згадваецца сяло Ланькаў.
- 1654, 5 верасня. Загад цара ваяводу Трубяцкаму аб вывазе з Галоўчына ў Смаленск званоў, металу, лекаў, дактароў.
- 1667. Чарговы, пасляваенны, перапіс дымоў Аршанска гавету – “тарыф падымны”. У Бялынічах налічвалася 327 дымоў. За час вайны мястэчка страціла 2/3 насельніцтва.
- 1761, 8 верасня. Дзень каранацыі цудатворнага аброза Бялыніцкай Маці Боскай, найбольшы фэст у Бялынічах.
- 1775. У гістарычных крыніцах згадваецца драўляная царква ў Падзвініцах.
- 1791 (весень). Нарадзіўся Казімір Чарноўскі (вёска Карытніца) – актыўны ўдзельнік рэвалюцыйнага руху ў Рэспубліцы, вынаходнік падводнай лодкі.
- 1793. Пабудавана Успенская царква ў Задруцкай Слабадзе.
- 1836. Указ аб абавязковым увядзенні выкладання на рускай мове ва ўсіх навучальных установах Беларусі.
- 1859 (весень). Чыноўнік міністэрства ўнутраных спраў Рэспублікі Мерієр паабяцаў бялынічанам пабудаваць у мястэчку царкву, “архітэктура якой будзе величнай, простай і прыгожай і ніколік не будзе губляць ад суседства з ёй каменнага касцёлу.”
- 1861, 8 – 10 верасня. Дэманстрацыйныя, пратэстныя спевы ў Бялыніцкім касцёле, працягваліся 40 гадзін без перапынку.

Абрамович переплюнул

Лукашенко

Судя по всему, развод не слишком сказался на благосостоянии Романа Абрамовича. Олигарх покупает самолет — еще круче, чем у Александра Лукашенко.

В 2004 году для главы Беларуси был приобретен “Боинг-737” в эксклюзивном исполнении. Официально его цена никогда не называлась. Однако, по сведениям «Салідарнасці», лайнер стоил более 80 миллионов долларов (Роман Абрамович пока что летает на скромном таком самолете за 49 миллионов “баксов”).

По данным зарубежных источников, “Боинг”, приобретенный для Александра Лукашенко, был разработан на основе модели “737-700”, однако крыло и шасси взяты от более тяжелой машины “737-800”. Такое сочетание и дополнительные топливные баки позволяют ему лететь на расстояние до 11 430 км с крейсерской скоростью 885

км/час. Машина оснащена системами предупреждения столкновения в воздухе и опасного сближения с землей.

Вскоре у Романа Абрамовича будет самолет не только лучше, чем у Александра Лукашенко, но и самый большой в мире. Как сообщает французская газета *Le Figaro*, миллиардер покупает двухпалубный аэробус A380 за 300 млн долларов. Мало того, предстоящие дополнительные траты могут существенно увеличить цену всего самолета.

Аэробус способен перевозить от 555 до 845 пассажиров на расстояния до 15000 км. Длина лайнера составляет 73 метра, высота — 24,1 метра.

Однако невозможно просто так зайти в салон и купить этот новейший аэробус. Поэтому A380 будет доставлен Абрамовичу только в 2011 году. Так что, у Лукашенко еще есть время, чтобы в ответ олигарху тоже купить новый самолет.

Анекдоты

- Моя жена вчера случайно попала на выставку змей.

- Ну и как впечатления?

- Получила первую премию

Через несколько месяцев после знакомства.

- Дорогой, не пора ли тебе познакомить меня со своими родными?

- Даже не знаю, как быть. Дети сейчас у тещи, жена в отпуске...

* * *

Стары калодзеж,
Ты сваёй вадзіцы
За доўгі век свой
Многім даў напіцца,
Але прышла пара
Зусім другая,
І вёска, дзе стаіш ты,
Адмірае.
І хто адкажа,
Год ці дваццаць пяць
Табе, калодзеж,
Смагу наталяць.

Mihacь Radouški.